

Ömmern, ejö, Skallejö en, Vättle h, Östb. t.

400. Ömre(k).

Uol. är Öm- uppkommet av äldre Ym- o. ännu äldre Im- (med kott i) o. tör i så fall som m. noo. im- ma\*. Betydelsen skulle då vara "den dimmiga".

A. Nooren: Östramningskommitténs arbeten.

ÖNF 25, s. 346 f.

R.G. 1951